

Minister
Zdrowia

ZPN.050.6.2026.EL
Warszawa, 16 lutego 2026

Pan
Włodzimierz Czarzasty
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

w odpowiedzi na interpelację nr 14491 złożoną przez Pana Posła Michała Wójcika w sprawie wsparcia rozwiązań umożliwiających rozwój sklepów socjalnych i zwiększenie redystrybucji żywności zagrożonej zmartnowaniem, uprzejmie proszę o przyjęcie poniższych wyjaśnień.

W odniesieniu do funkcjonowania sklepów socjalnych oraz rozwiązań polegających na sprzedaży socjalnej żywności zagrożonej zmartnowaniem, pragnę podkreślić, że jeżeli działalność ta jest prowadzona zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa dotyczącymi bezpieczeństwa żywności i żywienia oraz nie stwarza zagrożenia dla zdrowia konsumentów, to ani Ministerstwo Zdrowia, ani Główny Inspektorat Sanitarny nie kwestionują zasadności takich rozwiązań. Kluczowe znaczenie ma zapewnienie, aby żywność oferowana w ramach sprzedaży socjalnej była bezpieczna, odpowiedniej jakości zdrowotnej oraz właściwie oznakowana, niezależnie od jej ceny lub statusu odbiorcy.

Należy wskazać, że podmioty prowadzące sklepy socjalne – w tym organizacje pozarządowe – są traktowane jako podmioty działające na rynku spożywczym i w związku z tym, zgodnie z art. 61-64 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o bezpieczeństwie

żywności i żywienia¹, każda działalność w zakresie obrotu żywnością podlega obowiązkowi rejestracji i/lub zatwierdzenia przez właściwy terenowo organ Państwowej Inspekcji Sanitarnej, zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa.

Działalność taka powinna być prowadzona w szczególności zgodnie z:

- -ww. ustawą z dnia 25 sierpnia 2006 r. o bezpieczeństwie żywności i żywienia,
- rozporządzeniem (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiające ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołujące Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiające procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności²,
- rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady WE nr 852/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie higieny środków spożywczych³,

Z przepisów z obszaru bezpieczeństwa żywności wynika szereg obowiązków dla przedsiębiorców produkujących i wprowadzających do obrotu żywność, w tym przestrzeganie wymagań higieniczno-sanitarnych. Przepisy prawa żywnościowego określają również wymagania zdrowotne dla żywności. Przepisy polskie w tym zakresie są zgodne z przepisami wspólnotowymi. Zgodnie z przepisami art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o bezpieczeństwie żywności i żywienia środki spożywcze niespełniające wymagań zdrowotnych nie mogą być wprowadzane do obrotu lub stosowane do produkcji innych środków spożywczych. Zgodnie z generalną zasadą żywność znajdująca się w obrocie nie może być niebezpieczna dla zdrowia i życia człowieka, a odpowiedzialność za jej bezpieczeństwo ponosi przedsiębiorca na wszystkich etapach produkcji, przetwarzania, dystrybucji, w tym sprzedaży, ponosi producent lub podmiot wprowadzający żywność do obrotu. Wynika to z art. 14 i 17 ww. rozporządzenia (WE) nr 178/2002. Dotyczy to także odpowiedzialności za produkty przekazywane nieodpłatnie w darowiźnie, bowiem z przepisów art. 3 ust. 3 pkt 52 ustawy o bezpieczeństwie żywności i żywienia wprowadzanie żywności do obrotu oznacza posiadanie żywności lub pasz w celu sprzedaży, z uwzględnieniem oferowania do sprzedaży lub innej formy dysponowania, bezpłatnego lub nie oraz sprzedaż, dystrybucję i inne formy dysponowania.

Odpowiadając na pytanie dotyczące prowadzenia analiz skali marnowania żywności, uprzejmie informuję, że Ministerstwo Zdrowia ani Główny Inspektorat Sanitarny nie prowadzą ani nie planują prowadzenia odrębnych analiz dotyczących zasięgu marnowania żywności, która mogłaby zostać uratowana poprzez wprowadzenie mechanizmu sprzedaży socjalnej, w tym analiz w podziale na województwa. Tego rodzaju analizy pozostają poza

¹ Dz.U. z 2023 r. poz. 1448, ze zm.

² Dz. Urz. WE L 31 z 01.02.2002, str. 1; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 6, str. 463

³ Dz. Urz. UE L 139 z 30.04.2004, str.1-54; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 34, str. 319

zakresem kompetencji i są realizowane przez inne organy administracji publicznej, właściwe m.in. w sprawach rolnictwa, środowiska oraz polityki społecznej.

W tym miejscu pragnę zaznaczyć, że koordynacja działań w zakresie wdrożenia mechanizmów sprzedaży socjalnej żywności należy przede wszystkim do kompetencji resortów odpowiedzialnych za politykę społeczną, gospodarkę żywnościową oraz środowisko i rolnictwo. W ramach swoich ustawowych kompetencji resort zdrowia (w tym Główny Inspektor Sanitarny) może udzielać opinii i rekomendacji dotyczących wpływu proponowanych rozwiązań na zdrowie publiczne oraz bezpieczeństwo żywności, w toku prac konsultacyjnych prowadzonych między resortami, w szczególności poprzez uzgodnienia i opinie wydawane w ramach procedury legislacyjnej dotyczącej projektów aktów prawnych.

Z wyrazami szacunku
z upoważnienia Ministra Zdrowia
Katarzyna Kęcka
Podsekretarz Stanu
/dokument podpisany elektronicznie/